

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Limanowej

„Między rodzinami - dylematy nastolatka żyjącego w rodzinie zastępczej”

Dnia 29 listopada 2018 roku, o godzinie 16:30 w budynku Starostwa Powiatowego w Limanowej odbyło się szkolenie zorganizowane dla wychowanków rodzin zastępczych w wieku 14-18 lat. Spotkanie miało charakter warsztatowy a prowadziła je Pani Iwona Kosiarska - Nowak, psycholog Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej w Limanowej, psychoterapeuta Poradni Zdrowia Psychicznego.

Spotkanie rozpoczęło się od zapoznania grupy i krótkiego wprowadzenia. Wychowankowie dostali karteczki, na których w trakcie szkolenia mogli zapisywać różnego rodzaju pytania, przemyślenia do których prowadząca miała odnieść się na koniec zajęć.

Następnie odsłonięto przygotowaną wcześniej rzeźbę, w skład której wchodziło pudełko po lodach, kolorowe, plastikowe klocki, drewniane elementy, flamastry. Uczestnicy zapisywali co widzą, a następnie omawiano kto dostrzegł jakie elementy.

Wyciągnięto wnioski, że w zależności od miejsca z którego się patrzy, zauważa się inne detale. Prowadząca odniosła się do rzeźby, jako do metafory życia i sytuacji, które na co dzień nas spotykają. Wszystko co nam się przydarza lub czego jesteśmy świadkami, jest względne. Najczęściej zauważamy tylko jakąś część, małe fragmenty i należy o tym pamiętać wydając sądy. Aby dowiedzieć się więcej, mieć szerszy ogląd należy sięgać po różne narzędzia-wracając do analogi rzeźby- wstać z krzesła, podejść bliżej, zapytać kogoś, kto patrzy z innej perspektywy, ponieważ ilu obserwatorów, tyle punktów widzenia. Również my możemy być zapytani jak postrzegamy jakieś sytuacje. Mamy wtedy kilka możliwości w zależności od tego co lub jak powiemy: nic nie mówić, powiedzieć prawdę, powiedzieć nieprawdę, powiedzieć szeptem by być usłyszanym tylko przez wybranych lub wykrzyknąć wszystko, aby każdy nas usłyszał.

W drugiej części warsztatów uczestnicy pracowali w parach, co jakiś czas zamieniając się miejscami. Niektórzy wybierali te osoby, które już dobrze znają, inni wręcz przeciwnie- chcieli się poznać. Zadanie było podzielone na kilka faz, a w każdej z nich wychowankowie rozmawiali na inne tematy: co lubią, czego nie lubią, co ich denerwuje a co sprawia im przyjemność, czego się boją, co ich smuci, co rozśmiesza a co złości. Za każdym razem uczestnicy zapewniani byli, że od nich zależy ile będą chcieli powiedzieć, a także, że mają prawo do milczenia oraz powinni uszanować, gdy druga osoba będzie chciała z tego prawa skorzystać.

Podczas podsumowania dyskutowano, co może sprawiać trudność w mówieniu o sobie, czy łatwo było uszanować czyjeś milczenie. Zauważono, że każdy wynosi z zajęć co innego. Wychowankowie przybyli na spotkanie z różną motywacją- niektórzy chcieli się czegoś dowiedzieć, inni chcieli spotkać się z dawno niewidzianymi osobami, a jeszcze inni nie mieli żadnych oczekiwań. Prowadząca podkreśliła, iż każdy uczestnik grupy jest inny, niektórzy nie czują się jej częścią, ale należy pamiętać o elementach wspólnych- pobycie w pieczy zastępczej, podobnych przeżyciach związanych ze stratą rodziców czy zamieszkaniu poza domem rodzinnym. Prowadząca nawiązała także do faktu, że to w jakim miejscu znajdujemy się obecnie jest tylko kwestią umowy społecznej- możemy być dyrektorem, by za kilka chwil stać się kelnerem i odwrotnie. Zwróciła uwagę, by szanować ludzi w sposób, w jaki sami chcielibyśmy być szanowani. Jeśli traktujemy kogoś bez szacunku, może się okazać, że za jakiś czas będzie to jedyna osoba, na której pomoc możemy liczyć i nie będziemy mieć pewności, że tę pomoc otrzymamy.

Na zakończenie prowadząca odpowiedziała na spisane wcześniej na kartkach pytania uczestników.